

A budapesti születésű Trapp Dominika 2012-ben a Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakán diplomázott. Generációjának kiemelkedő, sokféle médiumban alkotó, mára már nemzetközileg is keresett művésze. Számos hosszabb távú kutatás- és együttműködés alapú projektje teremtett közös platformot társadalmi vagy kulturális szempontból távol eső csoportok számára.

Munkáiban gyakran önismereti kérdések felől közelít meg olyan témákat, mint a modernizmus krízisei, női sorsok a hagyományos magyar paraszti kultúrában, a tradíció és a kortárs kultúra viszonya, a társadalmak természetéhez fűződő kapcsolatának tanulmányozása vagy az ökológiai válság. 2020-tól több festészeti sorozatot, installációt készített. Erre a médiumra is úgy tekint, mint a művészeti kutatás egy lehetséges módszertanára. Többek között nagy hatással volt rá Farkas István festészete, illetve a magyar látomásos festészet.

Az elmúlt években számos nemzetközi rezidenciaprogramban vett részt mint a New York-i Art in General, a bécsi Erste Stiftung, valamint a prágai FUTURA. Emellett több nagyszabású új munkákat bemutató egyéni kiállítása volt: 2020-ban a budapesti Trafó Galériában („Ne tegyétek reám...”) és a prágai Karlin Studios-ban (Power must grow, if it doesn't grow it rots), 2021-ben a Trapéz galériában (Menekül a víz) és 2023-ban a budapesti Kisterem galériában („Gyűrűként zárul valami elevenre”).

Trapp a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem Doktori Iskolájában a multimédia művészet DLA program hallgatója. A 2023-as Leopold Bloom-díj egyik döntőse volt és szerepelt a 2023-as EVA International biennálén az írországi Limerickben. A Néprajzi Múzeum 2023 őszén bemutatott, többéves gyűjteményi kutatáson alapuló A művész tekintete munkacímű időszak kiállítás egyik művész-résztevője volt (Kristóf Krisztián és Albert Ádám mellett).

A megvásárolt művet a Fővárosi Képtár és a Budapest Galéria közös szervezésében, 2023-ban létrehozott *Az erőszakról* című nemzetközi csoportos kiállításra, új megbízásként készítette a művész (<https://fovarosikeptar.hu/kiallitasok-kulso-helyszinek/az-eroszakrol/>). Szoros párbeszédben egyes a Képtár grafikai és festészeti gyűjteményeiben található alkotással, a festmény a bújtatott, intim környezetben történő erőszakkal, a csapda és az álcázás sokrétű metaforikus jelentéseivel foglalkozó sorozatának része. Nem csupán a művész meghatározó alkotói korszakait összekötő kulcsmű, de erősíti a Képtárnak az elmúlt évtizedben erősödő, a női alkotók munkássága felé forduló gyűjteményezési irányát, amely igyekszik a klasszikus modernizmus és a hidegháborús időszakok történeti anyagán

keresztül a kortárs művészettel is párbeszédben újraértelmezni a női reprezentáció és a női nézőpontú történetírás kérdéseit is.

A műtárgyat a BTM Vármúzeumban 2024. június 6-án megnyitott *A főváros képtára – Művek és történetek* című időszakos kiállításán 2025. február 2-ig most is megtekintheti a nagyközönség.
<https://fovarosikeptar.hu/a-fovaros-keptara-muvek-es-tortenetek/>

Budapest, 2024. november 29.

Molnárné Aczél Eszter

**Fővárosi Képtár/Kiscelli Múzeum, H-1037 Budapest, Kiscelli u. 108. tel.:36/1/3887-817
fax: 36/1/3687-917
e-mail: fovarosi_keptar@mail.btm.hu <http://www.fovarosikeptar.hu>**